

ISUS KRUH ŽIVOTA

Ciljevi:

- proniknuti u važnost Isusovih riječi: *Ja sam kruh života*
- razmisliti za čim sve gladujemo u životu
- čime stišavamo našu glad, čime zatrpavamo našu prazninu

Kruh je simbol svega za čim gladujemo, što nas hrani, od čega i iz čega možemo živjeti. Kada u molitvi *Očenaša* molimo – kruh naš svagdašnji daj nam danas – tada u toj molitvi izričemo želju da nas Bog blagoslovi svime onime što nam je potrebno za život. Molimo Gospodina da utaži našu glad i da nikada ne budemo gladni. U ovoj molitvi očituje se i vjera u Nebeskog Oca koji nam daruje život, a zajedno sa životom ne može nam ne dati za život potrebnu hranu i sva odgovarajuća tvarna i duhovna dobra.

Jedan on najtežih osjećaja koje čovjek može doživjeti jest osjećaj gladi. Ne mislim tu na naše kratkotrajne postove kada se odričemo hrane samo za neko vrijeme, ali znamo da ćemo se moći najesti kada završi naš post. Nego mislim na onaj osjećaj stalne gladi, neizvjesnosti o nedostatku onog najpotrebnijeg za život. Ovakva glad pogađa i danas mnoge, a razni kršćanski misionari po cijelome svijetu nastoje siromašnim ljudima prvo osigurati ovaj kruh svagdašnji, a preko njega propovijedati Krista.

Glad suvremenog čovjeka ipak je malo drugačija. To je ona glad na koju je Isus upozorio riječima: *Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta (Mt 4,4)*. Postoji jedan drugi kruh od kojega nećemo nikada gladovati, postoji jedan drugi kruh od kojega nećemo nikada umrijeti. Taj kruh nudi nam Isus u samoj svojoj osobi. Dajmo se večeras nahraniti tim kruhom.

Motivacija:

- meditativno pročitati tekst Mt 14, 13-21
- koja je prva reakcija Isusa kada je ugledao narod?
- Što učenici žele učiniti s narodom, a na što ih Isus potiče?
- Na koji način Isus čini čudo?

Ovo nam Isusovo čudesno umnažanje hrane pokazuje Isusa kao onoga koji zadovoljava čovjekovu potrebu. Još više on je nesretan

kad čovjek trpi bilo kakvu oskudicu (sažalio se nad narodom). Nakon što je čitav dan propovijedao i ozdravljao bolesnika sada ih još i hrani. Za apostole je to malo previše. Oni su Isusa u predvečer tog dana zamolili da otpusti narod kako bi oni mogli otići u selo i kupiti hranu. No, Isusova reakcija je drugačija. On govori apostolima: *Dajte im vi jesti!* (objasniti današnje misijsko djelovanje) Oni ne odgovaraju Isus ni pozitivno, ni negativno, već jedino da imaju samo pet kruhova i dvije ribice. Nadaju se da će Isus uspjeti zbrojiti dva i dva, odnosno da će mu postati jasno kako oni nemaju s čime nahraniti mnoštvo naroda. Ipak Isusova matematika je drugačija. Ono što je ljudima nemoguće Bogu je moguće. Isus čudesno umnaža kruh i ribice tako da su se svi nasitili te im je još i preteklo.

Možemo samo zamisliti kako je narod poslije toga reagirao. Ivan nam u 6 poglavlju svoga evanđelja donosi: *Ljudi kad vidješe čudo, koje učini Isus, rekoše: ovo je uistinu prorok koji ima doći na svijet. Kad saznade da će doći da ga na silu učine kraljem, opet krenu, sasvim sam u goru.*

Među Židovima onoga vremena plamtjele su snažne nacionalističke strasti. Nije to ništa nelogično jer je narod tada bio pod okupacijom Rimljana. Iz iskustva našega naroda znademo kako neprijateljstvo može ujediniti narod, a lažni mir razdijeliti. Nema sumnje da su mnogi očevidci ovoga čuda zaključili da se pred njima nalazi Bogom određeni i potvrđeni vođa, čovjek koji ih je kadar povesti protiv Rimljana. Kud ćeš boljeg vođe, nego onog koji umije liječiti, nahraniti gladne i svakome pomoći.

Isus ne može prihvatiti takvu ponudu, niti sebe doživljava kao nekog zemaljskog vođu ili kralja.

Isus im odgovori: Zaista, zaista kažem vam, ne tražite me jer ste vidjeli znakove, nego jer ste jeli one kruhove i nasitili se. Nastojite sebi pribaviti ne propadljivu hranu, već hranu koja ima trajnost za život vječni i koju će vam dati Sin Čovječji, jer njega zato ovlasti Bog Otac. (Iv 6,26-27)

Isus je razabrao prave motive tih ljudi pa im se obraća oštrim riječima. Oni uopće nisu razumjeli Isusovo značenje. Ono je u njima trebalo probuditi vjeru, a ne novu glad za novom hranom. Oni Isusa ne traže zbog toga što su vidjeli značenje, nego zbog toga što su se nasitili. Da su došli potaknuti značenjem koje su imali prilike vidjeti, to bi potvrdilo postojanje bar nekakve vjere, ma kako mala ona bila. Vjera koja se oslanja na čuda nije najviši mogući oblik vjere, ali je sigurno i takva vjera bolja nego nikakva. Međutim ti su ljudi bili okorjeli materijalisti. Nisu razmišljali o

duhovnom značenju znamenja koje su vidjeli. Umjesto da u kruhu vide znamenje, oni su znamenju vidjeli kruh. Došli su zato da bi utolili glad. Nisu ih pokretala ispunjenja srca nego ispunjeni želudci. Prepoznamo li sebe u tim ljudima.

Isus im stoga kaže neka napore usmjere na pribavljanje one prave vrste hrane. Hrana koju oni traže nestat će. Postoji, međutim, drugačija hrana, ona koja ostaje zauvijek i ona koja za posljedicu ima život vječni.

Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, sigurno neće ogladnjeti. Tko vjeruje u mene, sigurno neće nikada ožednjeti. (Iv 6,35)

Izraz «kruh života» još je jedan od načina da se u najužu moguću vezu dovedu život i Krist. Sam Krist ona je hrana, ono jelo kojim se duhovni život hrani. Jedino od tog kruha ljudi mogu doista dobiti život. Sv. Pavao u poslanici Filomenu govori: *Meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak.* Jednako kao što je kruh neophodan za život, nama kršćanima nema života bez Krista.

Čovjekova temeljna čežnja jest da ljubi i da bude ljubljen. Isus nam je svoju ljubav pokazao na križu. Kad se za nas netko bezuvjetno predaje, poput Krista, mi možemo od toga živjeti, tada je to nama hrana koja nas nosi kroza sve nevolje našega života. Isus koji nas na križu ljubi do kraja ispunjava našu čežnju. On u svojoj bezuvjetnoj ljubavi postaje za nas kruhom koji nas hrani u našem iskustvu deficitarne ljubavi.

Mnogi se zagušuju jelom ili nekom drugom ovisnošću da ne osjete svoj nedostatak ljubavi, da potisnu svoju srdžbu i svoje razočaranje. No oni osjećaju da to nikada ne uspijeva. Glad za životom i ljubavlju uvijek se iznova javlja. Isus govori za sebe da onaj koji dođe k njemu i pođe s njim, nikada više neće gladovati. Tko zna da ga Isus bezuvjetno ljubi, prestat će zatrpavati si želudac da pokrije svoju prazninu.

Što to znači doći k Isusu. Tim izrazom se naglašava okretanje od starog života, života kojega su obilježavali prosjačko gladovanje i posvemašnja nemogućnost da čovjek u njemu nađe zadovoljenje, te prijelaz u sve što bliska povezanost s Kristom podrazumijeva.

Isus je na pustom mjestu (pustinja) nahranio narod. Što nam se time govori? U pustinji siromaštva, u pustinji unutarnje praznine, u nesređenosti (kaosu) osjećaja Isus želi biti naša hrana.

Isus nas osobito hrani na euharistiji. Blagujući ovu ljubav koja je postala tijelom u euharistijskom kruhu, naslućujemo da je

sam Isus taj kruh koji stišava našu glad. Isus kaže: «Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni». Vječni život ne znači u prvom redu život poslije smrti, nego život u kojem se već sada isprepliću vrijeme i vječnost, u kojem se dodiruju nebo i zemlja, u kojem se međusobno sjedinjuju Bog i čovjek. Ponekad kod blagovanja euharistijskog kruha mogu iskusiti da je tu sve međusobno jedno. Odjećam: Sad sam nasred puta već na cilju. Sad je moje tijelo prožeto Božjom neizmjernom ljubavlju. U meni je sada stvarni život, vječni život, koji više nije moguće razoriti ni smrću, jer je prožet božanskim životom i božanskom ljubavlju (Anselm Grun).

Dodatak:

Evo nam i jedna zanimljiva homilija sv. Makarija koja govori o tome što se događa kao u čovjekovoj duhovnoj kući ne stanuje Krist (kad se njime ne hranimo).

Ako u kući ne stanuje gospodar, brzoje zahvati tama, nečistoća i neizglednost te se sva napuni smećem i smradom. Tako se i duša, ako u njoj nema Gospodina s anđelima koji ga u njoj slave, ispunja tminama grijeha, ružnim privrženostima i svakovrsnom sramotom. Jao putu kojim nitko ne ide i na kojemu glasa čovječjega čuti nije! Stan je zvjeradi. Jao duši ako njome ne šeće Gospodin što glasom svojim goni iz nje zle duhovne zvijeri! Jako kući u kojoj ne stanuje gospodar! Jao zemlji nema li zemljoradnika koji je obrađuje! Jao brodu bez kormilara, jer će propasti kao igra valova i morskih oluja! Jao duši ako u sebi nema pravog kormilara Krista: plovi užasnim i mračnim morem, valovi je nagnuća potresaju, zlodusi je kao za zimskih oluja bacaju amo-tamo, dok konačno ne potone u propast.

Završetak:

Napisati pismo Isusu: *Isuse ja najviše gladujem za...*

Molitva:

- gledaj kako Isus ispunjava svaku tvoju glad
- možeš mu reći za čim sve gladuješ